

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis in kort geding van 6 juli 2010

Kenmerk: 10/30KG

De fungerend voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te 's-Gravenhage, bijgestaan door mr. A.C. de Die, griffier, heeft het navolgende arbitraal vonnis in kort geding gewezen

in de zaak van:

de heer **A.**, **orthopedisch chirurg**,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. drs. F. Beenhakker

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. A.C. Siemons

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en de Stichting.

1. Het procesverloop

- 1.1 Eiser heeft bij faxbericht van 24 juni 2010 een geschil aanhangig gemaakt bij het Scheidsgerecht en op 28 juni 2010 de memorie van eis in kort geding ingediend, voorzien van elf producties. Eiser verzoekt bij wege van voorlopige voorziening, zakelijk weergegeven:
- (1) te beslissen dat de op non-actiefstelling van eiser met onmiddellijke ingang wordt opgeheven;
 - (2) de Stichting te bevelen eiser tot zijn normale werkzaamheden toe te laten;
 - (3) de Stichting te bevelen de door hem ingestelde onderzoekscommissie te ontbinden althans te doen ophouden met haar werkzaamheden, van de tussentijdse conclusies van deze commissie geen kennis te nemen of door derden te doen nemen en hetgeen door deze commissie is vastgelegd te (doen) vernietigen;

- (4) de Stichting te bevelen de patiënten van eiser die in opdracht van de Stichting zijn benaderd voor een nieuwe afspraak bij een andere orthopedisch chirurg schriftelijk te doen weten dat dit ten onrechte is gebeurd en dat zij in het vervolg weer door eiser zullen worden behandeld tenzij zij kenbaar maken zulks niet meer te wensen;
- (5) de Stichting te bevelen, in afstemming met eiser en na diens instemming, een persbericht te doen uitgaan waarin de onjuiste handelwijze van de Stichting wordt geopenbaard en de eer en goede naam van eiser worden hersteld;
- (6) de Stichting te bevelen zich verder te houden aan alle (wettelijke) voorschriften, waaronder in ieder geval te verstaan het convenant "C.";
- (7) te beslissen dat de Stichting bij niet opvolgen van de beslissingen en bevelen van het Scheidsgerecht per gebeurtenis een dwangsom van € 25.000,- verbeurt en per dag een dwangsom van € 5.000,- voor iedere dag dat de niet-opvolging voortduurt, althans door het Scheidsgerecht in goede justitie vast te stellen bedragen;
- (8) te beslissen dat de kosten van de procedure voor rekening van de Stichting komen.

- 1.2 De Stichting heeft bij faxbrief van 29 juni 2010 de producties 1-20 in het geding gebracht.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te 's-Gravenhage op 1 juli 2010. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens de Stichting zijn verschenen drs. D., voorzitter van de raad van bestuur, en mr. E., secretaris a.i. van de raad van bestuur, bijgestaan door haar gemachtigde. Beide partijen hebben hun standpunten toegelicht, mr. Siemons aan de hand van een pleitnota. Tijdens de zitting heeft mr. Beenhakker het document 'Kwaliteitsbewaking en criteria medisch specialist', waarvan bij indiening pagina's ontbraken (productie 10), volledig in het geding gebracht. De Stichting heeft daartegen geen bezwaar gemaakt.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sinds 25 jaar toegelaten tot het ziekenhuis van de Stichting te Z., als orthopedisch chirurg. Naast zijn werkzaamheden in het ziekenhuis oefent eiser ook praktijk uit in het zelfstandig behandelcentrum 'F.'.
- 2.2 Naar aanleiding van twee (niet onherroepelijke) uitspraken van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam van 9 maart 2010, waarbij eiser in beide gevallen een berisping is opgelegd ter zake van de operatieve behandeling en de verslaglegging daarvan van patiënten met problemen in de wervelkolom, heeft de Stichting een onderzoek ingesteld naar het beroepsmatig functioneren van eiser. Daartoe heeft de Stichting een onafhankelijke commissie opdracht gegeven onderzoek te doen naar de organisatie en de kwaliteit van de door eiser verleende zorg. Partijen hebben afspraken gemaakt over de procedure van het onafhankelijke onderzoek, die zijn vastgelegd in een brief van 9 april 2010 van eisers toenmalige gemachtigde aan de advocaat van de Stichting. Partijen hebben overlegd over de formulering van de onderzoeksopdracht. Over de persoon/personen van de onderzoeker(s) heeft overleg plaatsgevonden tussen de Stichting en de Nederlandse Orthopaedische Vereniging (NOV) en tussen de Stichting en eiser. Op advies van de NOV is niet één deskundige als onderzoeker aangesteld, maar heeft de raad van bestuur een commissie ingesteld,

bestaand uit een jurist/voorzitter en twee orthopeden. De onderzoekscommissie is eind april 2010 begonnen met haar werkzaamheden. Op 21 juni 2010 heeft de voorzitter van de commissie de raad van bestuur per e-mail bericht dat het conceptrapport is voorgelegd aan de gemachtigde van eiser en dat de commissie op 8 juli 2010 het definitieve rapport zal indienen bij de raad van bestuur.

- 2.3 De raad van bestuur heeft bepaald, mede op advies van de leden van de vakgroep orthopedie van het ziekenhuis, dat eiser hangende het onderzoek zijn werkzaamheden gestaakt houdt voor zover het de behandeling van rugpatiënten betreft. De toenmalige gemachtigde van eiser heeft er in haar brief van 23 maart 2010 aan de raadsman van de Stichting mee ingestemd dat eiser hangende het onderzoek geen rugoperaties uitvoert en geen rugpatiënten poliklinisch zal zien, waarbij een maximumtermijn van een maand is gesteld en uitdrukkelijk een beroep op artikel 26 lid 7 van de toelatingsovereenkomst is gedaan. Daarin is bepaald dat, indien het besluit tot non-actiefstelling achteraf ongegrond blijkt te zijn, de medisch specialist en de stichting in overleg treden over vergoeding van gedeerde inkomsten als gevolg van de non-actiefstelling.
- 2.4 Eiser stelt zich op het standpunt dat de uitspraken van het Regionaal Tuchtcollege onvoldoende grond vormen voor het besluit van de raad van bestuur tot op non-actiefstelling. Het oordeel van het tuchtcollege ziet niet op eisers medisch handelen en de uitspraken zijn niet onherroepelijk nu eiser daarvan in beroep gekomen is. Aldus ontbreekt naar de mening van eiser de in artikel 26 lid 1 van de toelatingsovereenkomst genoemde grond (“omstandigheden van zo ernstige aard dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden die de medisch specialist op grond van artikel 2 van deze overeenkomst verricht noodzakelijk moet worden geacht”). Daarnaast betoogt eiser dat het handelen van de Stichting ook in strijd is met het tweede lid van artikel 26 van de toelatingsovereenkomst, doordat de raad van bestuur de voorgeschreven termijnen niet in acht heeft genomen. Ook heeft de raad van bestuur zich volgens eiser niet gehouden aan de procedures zoals vastgelegd in interne documenten van de Stichting, zoals het document ‘Kwaliteitsbewaking en Criteria Medisch Specialisten’ en het Reglement Klachtencommissie. Meer in het bijzonder wijst eiser erop dat geen sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 2 lid 5 van het document Kwaliteitsbewaking (“acute situaties (met mogelijk te verwachten contact met justitie, Inspectie of media) waarbij de kwaliteitsvraag aan de orde is, zoals bijvoorbeeld een calamiteit [...]”). De Stichting heeft volgens eiser tevens de wettelijke geheimhoudingsplicht geschonden door derden inzage te geven in patiëntdossiers. Met betrekking tot het door de Stichting geëntameerde onderzoek stelt eiser niet te hebben ingestemd met de ingestelde onderzoekscommissie. Hij ging ervan uit dat het onderzoek zou worden verricht door een onafhankelijke deskundige. Eiser stelt dat de Stichting hem heeft overvallen door de besluiten tot het instellen van een onderzoekscommissie en de op non-actiefstelling. Hij verwijt de Stichting dat zij op de dag dat de uitspraken van het tuchtcollege bekend werden, 11 maart 2010, zonder enig overleg met hem opdracht heeft gegeven aan het hoofd van de operatiekamer om zijn geplande rugoperaties en poliklinische rugpatiënten af te zeggen. Daarmee was de op non-actiefstelling direct al een feit. Hij verkeerde op dat moment in een klempositie waardoor hij geen andere keuze had dan zich neer te leggen bij die maatregel. Als gevolg van de

druk die de situatie veroorzaakte achtte eiser zich niet in staat zijn overige praktijk op verantwoorde wijze voort te zetten, zodat hij zich genoodzaakt heeft gezien zijn werkzaamheden voorlopig helemaal te staken. Dat mag echter geenszins opgevat worden als instemming met de op non-actiefstelling, aldus eiser.

Eiser acht het persbericht dat de Stichting al op 17 maart 2010 heeft uitgebracht, onrechtmatig jegens hem. In dit bericht heeft de Stichting het onafhankelijke onderzoek aangekondigd en ook meegedeeld dat in “goed overleg” met hem “is besloten tot opschorting van zijn operationele rugingrepen”. Deze berichtgeving heeft volgens eiser een luxerend effect gehad, waardoor de Stichting onnodig extra onrust heeft veroorzaakt. Naar de opvatting van eiser heeft de Stichting buitenproportioneel gehandeld en had zij rust en tijd moeten nemen voor een weloverwogen oordeel. Door de overhaaste handelwijze van de raad van bestuur heeft de Stichting in korte tijd de afbraak van zijn in 25 jaar met hart en ziel opgebouwde praktijk bewerkstelligd.

2.5 De Stichting betoogt, zakelijk weergegeven, dat de vorderingen van eiser niet kunnen worden toegewezen en voert daartoe het volgende aan.

De Stichting werd, zonder medeweten vooraf, op 11 maart 2010 geconfronteerd met de uitkomst van de tuchtzaken tegen eiser. Klagers in de tuchtzaken hebben de media geïnformeerd over de uitspraken en de media, waaronder een tv-ploeg, stonden op 11 maart bij het ziekenhuis met het verzoek om een reactie van de Stichting. Eiser bevond zich op dat moment in het buitenland en was moeilijk bereikbaar. Na telefonisch overleg met eiser is de raad van bestuur in kennis gesteld van de uitspraken van het tuchtcollege. De raad van bestuur zag zich op dat moment geconfronteerd met de noodzaak om maatregelen te treffen en heeft, na overleg met het stafbestuur en de vakgroep, besloten dat een onderzoek geïndiceerd was en dat eiser voorlopig geen rugpatiënten zou moeten behandelen. Dat is ook met eiser besproken, telefonisch op 11 maart 2010 en, na eisers terugkomst, in persoon op 15 maart 2010. Eiser kon zijn overige werkzaamheden wel voortzetten. Over de beperkingen van de werkzaamheden van eiser en de duur daarvan is overleg geweest tussen de raadslieden van partijen. De afspraken daarover zijn schriftelijk vastgelegd en in het geding gebracht.

Ook over het onafhankelijke onderzoek heeft uitvoerig overleg plaatsgevonden tussen partijen. Het bezwaar van eiser tegen de aanvankelijk beoogde onderzoeker leidde ertoe dat de Stichting advies heeft gevraagd aan de NOV. Het overleg tussen de Stichting en de NOV enerzijds en tussen de raadslieden van partijen anderzijds, kostte meer tijd dan aanvankelijk voorzien, maar heeft de zorgvuldigheid van het onderzoek bevorderd. De inhoud van het (tweede) persbericht, van 28 april 2010, waarin mededeling wordt gedaan van het onderzoek en de tijdelijke non-activiteit van eiser, is zorgvuldig afgestemd tussen partijen.

De Stichting concludeert dat er geen stappen zijn gezet of maatregelen zijn genomen zonder dat eiser daarvan in kennis is gesteld dan wel daarover met eiser is overlegd. Zij betwist de stelling van eiser dat hij overvallen is.

De Stichting betwist tevens dat haar handelwijze disproportioneel is geweest. Het instellen van een onderzoek en het gedurende die tijd beperken van de werkzaamheden ten behoeve van rugpatiënten waren passende maatregelen gezien de vragen en de onrust over het professioneel functioneren van eiser. Daarmee is in geen enkel opzicht een oordeel gegeven over de kwaliteit van eiser als arts, maar wordt juist bewerkstelligd dat een gefundeerd oordeel kan worden gevormd, aldus de Stichting.

De Stichting heeft geen gehoor gegeven aan de sommatie van eiser van 1 juni 2010 om eiser weer tot zijn werkzaamheden toe te laten en de onderzoekscommissie te ontbinden en te gelasten haar werkzaamheden te staken, omdat de Stichting dit in strijd achtte met de gemaakte afspraken. De Stichting betoogt dat de vorderingen om dezelfde reden niet kunnen worden toegewezen. De Stichting heeft zich gehouden aan de gemaakte afspraken. Dat eiser zijn volledige praktijk heeft gestaakt is zijn eigen besluit geweest en is hem niet opgelegd door de Stichting. Bovendien stelt de Stichting dat de eis is ingesteld op het moment dat de onderzoekscommissie haar rapport in conceptvorm (alleen) aan eiser heeft voorgelegd, hetgeen toch ten minste de indruk wekt dat de conclusies niet positief zullen zijn.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht met betrekking tot het geschil tussen de Stichting en verweerder volgt uit artikel 27 van hun toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen vast.

4. Beoordeling van het geschil in kort geding

- 4.1 Eiser wordt niet gevolgd in zijn stelling dat het persbericht van 17 maart 2010 van de Stichting een luxerend effect heeft gehad en dat het uitbrengen van dat bericht jegens hem onrechtmatig was. Het beginpunt van de gebeurtenissen die hebben geleid tot het geschil van partijen is gelegen op 11 maart 2010, te weten op het moment waarop de raad van bestuur geconfronteerd werd met de uitspraken van het Regionaal Tuchtcollege jegens eiser. Het staat vast dat eiser de raad van bestuur niet vooraf in kennis heeft gesteld van het feit dat op 9 maart 2010 in twee tuchtzaken tegen hem een uitspraak viel te verwachten. In het midden kan blijven of eiser in algemene zin een informatieverplichting jegens de raad van bestuur heeft met betrekking tot dergelijke gebeurtenissen. In elk geval heeft te gelden dat eiser in dit geval, door na te laten de raad van bestuur tijdig te informeren en niet in persoon beschikbaar te zijn voor overleg direct na de uitspraken, de raad van bestuur de gelegenheid heeft ontnomen zich adequaat voor te bereiden op eventuele vragen van patiënten, publiek of pers naar aanleiding van de uitspraken. Eiser heeft klaarblijkelijk miskend dat en in welke mate de uitspraken van het tuchtcollege tot vragen en onrust aanleiding zouden hebben kunnen geven. Hieraan doet niet af dat hij, naar hij ter zitting heeft verklaard, in het geheel niet had gerekend op deze afloop van de tuchtzaken. Deze miscalculatie blijft in de verhouding tot de Stichting voor zijn rekening.
- 4.2 Evenmin is er reden voor de conclusie dat de Stichting jegens eiser disproportioneel heeft gehandeld door na kennisneming van de uitspraken van het tuchtcollege een onderzoek in te stellen naar de kwaliteit en organisatie van de zorg van eiser. Eiser verbleef, zoals hij heeft bevestigd, op het moment van de uitspraak buitenslands op een plaats waar de telefonische bereikbaarheid niet steeds optimaal was. Op 11 maart 2010 is de raad van bestuur geconfronteerd met twee uitspraken van het tuchtcollege waarbij in beide gevallen een berisping is opgelegd, dat wil zeggen een maatregel waarin tot uitdrukking komt dat het handelen van eiser in die zaken laakbaar is geweest. Niet kan gezegd worden dat de

raad van bestuur van de Stichting, geconfronteerd met vragen van patiënten en van de media, op dat moment inadequaat heeft gehandeld door te besluiten tot een onafhankelijk onderzoek naar het professionele functioneren van eiser, en daaraan ook bekendheid te geven. Een dergelijk onderzoek zou de grondslag moeten bieden aan het nog te vormen oordeel van de raad van bestuur over dat functioneren. Dat het beter was dat eiser hangende het onderzoek geen werkzaamheden zou verrichten op het gebied van rugbehandelingen, het gebied waarop de tuchtmaatregelen betrekking hadden, heeft hij zelf ook onderkend door in te stemmen met de tijdelijke beperking van zijn werkzaamheden. Gelet op de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur voor het bieden van verantwoorde zorg in het ziekenhuis, kan de handelwijze van de Stichting in dit opzicht niet als onrechtmatig jegens eiser worden bestempeld.

- 4.3 Voor een verwijt over schending van procedurele voorschriften voor de op non-actiefstelling van eiser – los van de vraag welke betekenis toekomt aan artikel 2 lid 5 van het document Kwaliteitsbewaking – is geen plaats, gelet op hetgeen in 4.2 is overwogen. Hierbij is voorts van belang dat primair de toelatingsovereenkomst bepalend is voor de rechtsverhouding tussen partijen. De feitelijke situatie, waarin eiser zijn werkzaamheden tijdelijk heeft gestaakt in vervolg op een vraag over de kwaliteit van zijn professionele functioneren, is naar haar aard op één lijn te stellen met een op non-actiefstelling als bedoeld in artikel 26 van de toelatingsovereenkomst. De vraag of de raad van bestuur de in artikel 26 opgenomen procedurele voorschriften heeft geschonden, is niet van belang nu eiser heeft ingestemd met de tijdelijke staking van behandeling van rugpatiënten en op een later moment zijn overige werkzaamheden uit eigen beweging heeft gestaakt. Dat dit alles is gebeurd onder druk van de omstandigheden, zoals eiser stelt, is zeker aannemelijk, maar betekent niet dat er grond zou zijn voor het verwijt dat de Stichting artikel 26 van de toelatingsovereenkomst heeft geschonden. Voor zover eiser ter zitting afstand heeft genomen van bepaalde uitingen van zijn gemachtigde met wie (de advocaat van) de Stichting heeft gecorrespondeerd over de te nemen maatregelen en het onderzoek, gaat de voorzitter daaraan voorbij. De Stichting mocht er immers van uitgaan dat die gemachtigde steeds namens eiser – en weloverwogen – heeft gehandeld. Aanwijzingen voor het tegendeel zijn niet gesteld of aannemelijk geworden.
- 4.4 Ten aanzien van de vorderingen van eiser gericht op het doen staken van de werkzaamheden van de onderzoekscommissie overweegt de voorzitter als volgt. Zo al niet geoordeeld zou moeten worden, gelet op de inhoud van de correspondentie tussen de gemachtigden van partijen, dat er bindende afspraken zijn gemaakt over de tijdelijke neerlegging van de behandeling van rugpatiënten door eiser, heeft eiser in elk geval de indruk gewekt zich te zullen conformeren aan de door de raad van bestuur noodzakelijk geachte tijdelijke maatregelen. Blijkens de correspondentie tussen partijen en hun mondelinge uitspraken ter zitting is de conclusie gewettigd dat eiser heeft berust in die gang van zaken, althans zich daartegen niet op zodanige wijze heeft verzet dat in dit kort geding geoordeeld zou moeten worden dat de Stichting zich daarop in redelijkheid niet kan beroepen. Als eiser, zoals hij thans stelt, zich in het geheel niet heeft kunnen verenigen met de gang van zaken, had het in de rede gelegen dat hij zich hierop direct of in elk geval tijdiger dan hij nu heeft gedaan, zou hebben beroepen. Anders gezegd: als eiser al grond zou hebben gehad de werkzaamheden van de onderzoekscommissie te verhinderen, is het daarvoor nu te laat. Het staat vast dat de onderzoekscommissie eiser op

21 juni 2010 in kennis heeft gesteld van het conceptrapport. Daarna, op 24 juni 2010, heeft hij zijn vordering in dit kort geding ingediend. Dat hij al eerder, op 1 juni 2010, de Stichting heeft gesommeerd de werkzaamheden van de commissie te (doen) staken, doet er niet aan af dat hij op een wel heel laat moment zijn bezwaren kenbaar heeft gemaakt. Ook gelet op dit een en ander is er geen goede grond voor een bevel aan de Stichting om de onderzoekscommissie te ontbinden dan wel de werkzaamheden van de commissie te (doen) staken en het (concept)onderzoeksrapport te (doen) vernietigen. Bij dit alles verdient nog opmerking dat er – nu de inhoud van het conceptrapport alleen aan eiser en zijn gemachtigde bekend is – geen enkele reden is voor de conclusie dat de commissie niet zorgvuldig te werk is gegaan. De vordering sub 3 komt dus niet voor toewijzing in aanmerking.

- 4.5 Dat de onderzoekscommissie later met haar werkzaamheden is begonnen dan aanvankelijk was voorzien, vindt zijn verklaring voornamelijk in de omstandigheid dat eiser bezwaren uitte tegen aanvankelijk de beoogde persoon van de onderzoeker en later de beoogde samenstelling van de onderzoekscommissie en de aan die commissie te geven onderzoeksopdracht. Gelet hierop kan eiser in redelijkheid niet vasthouden aan de termijn van een maand na 22 maart 2010, zoals genoemd in de brief van gemachtigde van eiser van 23 maart 2010. Het was de kennelijke bedoeling van partijen dat eiser zich hangende het onderzoek zou onthouden van de behandeling van rugpatiënten. Nu er geen grond is om het onderzoek te (doen) staken en het rapport waarschijnlijk al op 8 juli 2010, dus binnen enkele dagen na dit vonnis, gereed zal zijn, falen de onderdelen 1 en 2 van de eis.
- 4.6 Nu de vorderingen 1, 2 en 3 worden afgewezen en de overige vorderingen nauw samenhangen met die vorderingen, komen ook de andere vorderingen niet voor toewijzing in aanmerking.
- 4.7 Blijkens het voorgaande is eiser in het ongelijk gesteld. Op deze grond zal hij worden veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht, zoals in 5.2 bepaald. Er is geen reden om eiser tevens te veroordelen in de proceskosten van de Stichting, zodat ieder van de partijen voor het overige de eigen kosten dient te dragen.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis in kort geding.

5.1 De vorderingen worden afgewezen.

5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 3.055,--, komen voor rekening van eiser en zullen worden verrekend met het door eiser gestorte depot.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 6 juli 2010 toegezonden aan partijen.